

t.a.v. minister-president G. Bourgeois
Betreffende de evaluatie van het nieuwe Onroerendergoeddecreet

Geachte mijnheer minister-president,

Als werknemersvereniging van de Vlaamse commerciële archeologische sector, het Vlaams Archeologencollectief (VLAC), volgen we de communicatie over de recente ontwikkelingen omtrent het onroerendergoeddecreet op de voet.

Sinds de nieuwe wetgeving in werking is getreden, is er steeds een spanningsveld geweest tussen de verschillende spelers. We vernamen dat de meeste betrokken partijen werd gevraagd het nieuwe decreet na een jaar te evalueren. De evaluatie van werkgeversorganisatie VONA kregen we reeds te lezen. Hoewel we u in juli 2015 op de hoogte brachten van het VLAC, en u daar positief tegenover stond, betreuren we het dat aan de werknemers niet werd gevraagd het nieuwe decreet te evalueren. Zij zijn het echter die de vele veranderingen intens hebben meegemaakt het voorbije jaar en dagdagelijks geconfronteerd worden met het uitvoeren van de aangepaste wetgeving.

Met dit schrijven zouden we als werknemers graag een aantal zaken kenbaar maken:

Sinds juni 2016 veranderde het werk van de archeoloog in de commerciële sector grondig. Ondanks verschillende infosessies over het in voege treden van het nieuwe decreet, georganiseerd door het agentschap Onroerend Erfgoed, waren de archeologen enigszins verrast door de verplichte nieuwe manier van werken. De informatie en vooral het belang van de informatie die verspreid werd over de nieuwe regelgeving (bv. het strikt volgen van de Code van Goede praktijk) bleef al te vaak hangen op het niveau van de werkgevers en het belang ervan stroomde te weinig door naar de werknemers. Algemeen kunnen we spreken van een te plotse overschakeling van het ene naar het andere systeem.

Het vroeg enige tijd om zich in te werken, maar na enkele maanden hadden de meeste archeologische bedrijven en diensten inzicht verworven in het nieuwe decreet en een sjabloon ontwikkeld waardoor archeologienota's sneller en correct konden worden opgesteld. De aanpassingen aan de Code van Goede Praktijk op 1 januari 2017 mogen dan wel leiden tot een hoger aantal bekrachtigde nota's, het vereiste opnieuw een aanpassing voor de archeoloog en een nieuw sjabloon. Bij deze willen we graag aangeven dat **een snelle opeenvolging van wijzigingen aan het decreet of de Code van Goede Praktijk een vlotte werking allerminst bevordert**. We zijn daarom vragende partij voor een stabiel kader.

We beseffen echter goed dat evaluaties en aanpassingen noodzakelijk zijn. Snelle beslissingen nemen over aanpassingen aan een werkwijze waar we nu pas mee vertrouwd zijn geraakt, kan echter nefast werken op korte termijn. **We verkiezen daarom om de huidige wetgeving tijd te geven zijn nut te bewijzen, ook aan de 'tegenstanders'**. Voorstellen die worden opgeworpen, zoals recent door de commissie, zijn vaak te weinig doordacht en gebaseerd op een foutieve kennis van zaken.

Zo werd er tijdens een vergadering van de commissie op 6 juni 2017 aangehaald dat pas afgestudeerde archeologen ook archeologienota's kunnen schrijven. Dit is echter een misvatting. Enkele jaren (terrein)ervaring zijn noodzakelijk om de nodige inzichten te verwerven die noodzakelijk zijn voor het opstellen van een archeologienota, bijvoorbeeld om het archeologisch potentieel van een terrein en de te nemen maatregelen in te schatten. **Ervaren archeologen spelen dus een belangrijke rol in een archeologisch bedrijf.** Jammer genoeg wordt de sector geconfronteerd met een uitstroom van werknemers met meer dan 5 jaar ervaring. Het onstabiele klimaat binnen de sector speelt daarbij een grote rol. Ook hier heeft een snelle opeenvolging van veranderingen in de regelgeving een ongunstig effect.

We vragen ook met aandrang om de **voorwaarden waaraan een archeoloog moet voldoen om 'erkend archeoloog' te worden te herzien** (dit is nu 1 jaar terreinervaring binnen de laatste 5 jaar). Het is duidelijk dat erkende archeologen met genoeg terreinervaring en inzicht in de Vlaamse archeologie vandaag voornamelijk worden ingezet voor het uitschrijven van de archeologienota of de begeleiding ervan. Hierdoor zullen deze archeologen na enkele jaren niet meer voldoen aan de gevraagde criteria.

Daarnaast komen vele zeer ervaren archeologen, die hun kennis en inzicht al langer gebruikten om advies te geven en de voorbije jaren meer bureauwerk deden dan veldwerk, door de huidige regelgeving niet meer in aanmerking om hun erkenning aan te vragen.

Het vorige item werd reeds aangehaald in het evaluatierapport van de VONA. Dit geldt ook voor het volgende item: de verantwoordelijkheid van de natuurlijk erkende archeoloog is te groot. Wanneer een erkend archeoloog werkt binnen een als rechtspersoon erkend bedrijf, dan lijkt het aannemelijk dat niet de archeoloog maar wel het bedrijf aansprakelijk wordt gesteld.

Tot slotte willen we wel ook opmerken dat er na afloop van dit jaar ook heel wat positieve veranderingen zijn. De groei van de sector, waarbij pas afgestudeerde archeologen vrijwel onmiddellijk aan het werk kunnen, is daar zeker één van. Ook de werkzekerheid is toegenomen. De werknemers ervaren echter een enorme werkdruk, zowel vanuit de werkgevers als vanuit de opdrachtgevers. We vragen tijd om ons voldoende te organiseren zodat we een vlot verloop van het huidige archeologietraject kunnen garanderen.

In afwachting van uw reactie,

In naam van VLAC vzw,

Nele Vanholme

Voorzitter

info@vlac.be
www.VLAC.be